

BékeHír

A Magdolnavárosi Szent László
Egyházközség Lapja

1. szám
2003. Bőjtelő havának 28. napján

Köszöntjük az olvasót!

Az „újság”, amit most kezében tart talán sokak számára megmosolyogtató, mások fantáziátlanságot láthatnak benne, vagy egyszerűen feleslegesnek érezhetik. A kritika jogos lehet, hiszen ezen első szám kiforrotlan és mellőzi a profizmust. Ám szándékunk nem is a tökéletes külalak kialakítása és lebilincselő sztorik publikálása.

Természetesen nem akarjuk felvenni a versenyt népszerű kiadványokkal.

Célunk, hogy a hívek kissé közelebb kerüljenek egymáshoz, egyházközségünkhöz, vagy legalább jobban beelássonak annak életébe. Meg szeretnénk mutatni, hogy templomunkat nem csak téglák, de „élő kövek” is alkotják. Szükségesnek érezzük lekipásztoraink, közösségeink bemutatását és legalább az említés szintjén való „megemlékezést” olyan személyekről, akikre mindannyian felnézhetünk legalább itt a plébánián végzett munkájuk kapcsán.

Szeretnénk, ha ezt a lapot - tágabb értelemben vett - közösségünk minden tagja a magáénak érezné. Bármilyen építő jellegű kritikát, segítő szándékú ötletet vagy - akár szavakban kifejezett - támogatást örömmel fogadunk. (A sokszorosítás terén effektív segítségre is szükségünk lenne).

Kérünk minden imacsoportot, kisközösséget, akik valamilyen szálon kötődnek templomunkhoz, hogy adjanak hírt magukról, bátran mutassák be magukat! Talán akadna, aki szívesen csatlakozna csoportosulásokhoz, melyeknek létezéséről eddig nem is hallhatott.

Feladatunknak tartjuk programjaink közlését és a történekről való híradást is. Meggyőződésünk, hogy számos értékes előadás, kirándulás és egyéb program csak azért nem lehetett „sikeresebb”, mert az azokról való elegendő információ nem jutott el az érdeklődőkhöz. Kérünk tehát mindenkit, hogy az egyházközségünkben szervezendő közérdekű alkalmakat, rendezvényeket bátran jelentessék meg a lapban, illetve a megjelenteket kísérik figyelemmel.

A közlendőket, észrevételeket, ötleteket az újság hátlapján szereplő címre, telefonszámra, e-mail címre várjuk.

Köszönettel

A Szerkesztők

A tartalomból:

*Igeliturgikus naptár • Mese a gyermekeknek • Aktuális programok • Elmélkedés •
Riport a Róbert atyával • A templomi Karitás bemutatása*

CSAPATMUNKA

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy ember. Név szerint: Mindenki, Valaki, Bárki és Senki. Egy szép napon szóltak Mindenkinek, hogy akadt egy fontos munka, amit sürgősen meg kellene csinálni. Mindenki biztos volt benne, hogy Valaki megcsinálja. Bárki megcsinálhatná, viszont Senki nem csinálta meg. Valaki nagyon megdühödött emiatt, mivel ez Mindenki dolga lett volna. Mindenki úgy gondolta, hogy Bárki megcsinálhatná és Senki nem vette észre, hogy Mindenki kerüli a munkát. Végül Valaki lett az, akit Mindenki okolt, amiért Senki nem csinálta meg azt, amit Bárki megtehetett volna...

Igeliturgikus naptár

- Február 23. - Szent Polikárp
- Február 24. - Szent Mátyás apostol ünnepe
- Március 5. - Hamvazószerda
- Március 9. - Nagyböjt első vasárnapja; Savio Szent Domonkos
- Március 19. - Szent József → főünnep
- Március 21. - tavaszi napéjegyenlőség
- Március 25. - Urunk megtestesülésének hírüladása → főünnep

Riport

RÓBERT ATYÁRÓL...

„Az én életem igen egyszerű. Hat mondatban össze lehet foglalni: Születtem..... Játsoztam..... Hívott az Úr..... Mindent hátrahagyva követtem..... azóta 44 éve szolgálom..... Vajon elhinnék-e az emberek, hogy mindig boldog voltam Vele?”

- Mikor került a Béke térre?
- 1990. augusztus 1-jén kerültem a Béke térre.
- Mondana egy pár szót arról, hogy a Béke téri plébánia előtt mely plébániákon teljesített szolgálatot?
- 1958-ban szenteltek pappá. Eddig 10 helyen végeztem lelkipásztori

munkámat. Vidéken és Budapesten, illetve Budán és Pesten is, kis kápolnáknak és nagy templomoknak egyaránt. Életem eddigi állomásai: Vörösmarty utcai kápolna, Dorog, Bakáts tér, Batthyány tér, Apor Vilmos tér (Lékai tér), Rózsák tere, Tripolisz, Tömő utcai kápolna, Város-

major és a Béke tér. Volt, ahol négy hónapig szolgáltam, itt már 12 esztendeje vagyok.

- *Hogyan érezte magát a plébánián akkor és hogyan érzi magát most? Családjának érzi-e a hívek közösségét? Mit tehetnének ezért a hívek?*

- A Városmajor utáni átállás elég nehéz volt. Ott tömegpasztoráció -, intenzív ifjúsági élet, magas szellemi igény -, itt lélektől lélekig, személyes pasztoráció, - mindenkiért külön meg kell küzdeni.

A rendszerváltáskor kerültem ide, ezért sok nehézséggel kellett szembenézni. A kezdeti vallási felbuzdulás több téren is megmutatkozott. Így a Csata Utcai Általános Iskolában 100-nál több hittanos kezdte a hittanórákat nagy érdeklődéssel látogatni. Később a lelkesedés lakadásával sajnos nagy számbeli fogyás történt. Ekkor még sajnos a plébánián sem volt „kialakult” élet.

Most egy elkötelezett keresztény mag van a plébánián, akikre lehet építeni.

A papnak nincs felesége, nincsenek gyermekei. Csak akkor maradhat pszichológiailag egészséges személyiség, ha olyan bensőséges kapcsolatban áll Krisztussal, mint amilyen a házastársak között fennáll. Hittanosait, ministránsait pedig úgy kell szeretnie, mint a saját gyermekeit. Ez az útja, hogy ne maradjon fél-ember és boldog legyen az élete.

Őszintén törekszem a családi kapcsolatokhoz hasonló viszony létesítésére a hívekkel. Egyszerűen képtelen vagyok gyűlölködés, tartós harag, viszálykodás közepette dolgozni. A Hívek különböző csoportjaitól is azt kérem: vetélkedés, féltékenység nélkül, önzetlenül szolgálják az egyházközségeket.

Szeretettel fordulok mindenki felé és úgy érzem, hogy felém is bizalommal vannak. Munkatársaimmal, fiatalokkal, buzgó hívekkel tudok együtt dolgozni a közös célért. Magaménak és családomnak érzem a hívek közösségét és emberileg is jól érzem magam. A hívek részéről sok szeretetet, gondoskodást, segítséget tapasztalok.

- *Gyermekkorában fontos volt a családjában a vallás?*

- Gyermekkoromat zuglói családi házunkban éltem meg. Szüleim mélyen vallásosak voltak. A család minden este közösen imádkozott. Szüleim nem „neveltek”, de olyan légkört biztosítottak, hogy ott kibontakozhatott egyéniségem, vallásosságom. Kiskamaszkoromtól ministráltam. A bátyám hittudományi akadémiaiát végzett, öcsém szintén a papi hivatást választotta. Ezek igazolják a család vallásos légkörét. A család vallásosságát alátámasztja egy számomra fontos esemény is: nagy élményem volt édesapámat és édesanyámat papként megáldoztatni.

- *Mikor élte meg a hitét először önállóan?*

- A családból, az iskolai hittanórákról, a regnumi foglalkozásokról hagyományként hoztam magammal a vallásosságot. Később lelkiatyámtól kölcsönkapott jellemnevelő könyveket, vallásos irodalmat olvastam, ill. ifjúsági lelkigyakorlatokon vettem részt. Ezek tudatosították és önállósították hitemet. Igazán akkor erősödött meg hitem, amikor továbbadhattam. Gimnazista koromban a ministránsokat vezettem önállóan, a foglalkozásokra készülve érett öntudatossá világnézetem.

- *Miért és hogyan döntött a papi hivatás mellett?*

- Hetedikes koromban kezdtem ministrálni a Kassai téri templomban.

Nyolcadikos korom óta papi hivatást érzek magamban. Nem volt misztikus élményem, sem látomásom. Dátumhoz nem tudom kötni hivatásom kezdetét. Egyszer csak természetessé vált, hogy az oltár alsó lépcsőjéről majd a felsőre lépek... Megerősítették hivatásomat: lelki olvasmányaim, buzgó papi életek látása, a ministráns vezetés, a REGNUM, a piarista gimnázium, Központi Szeminárium, stb.

- *Mit csinál a szabadnapjain?*

- Családi házukba szoktam „hazamenni”, testvéreimmal, unokatestvéreimmal találkozom. Ügyeket intézek. Kialszom magam.

- *Hogyan látja a plébánia közösségeit és a plébánián folyó életet?*

- A Béke téri Képviselőtestület előtti bemutatkozásom alkalmával mondtam: „Nem vagyok az akták embere, sem a megszállott építkezésé. Nincs gyűjtőszervedélyem, nem vagyok tudós, diplomata, szervező zseni. Nem fogok görögtüzet csinálni, nem tartozom a „sztár” papok közé. Nem akarok más lenni, mint lekipásztor. Tartalommal akarom megtölteni a kereteket.”

Ezen belül különösen kedves számomra az ifjúsági munka. 44 éve megszakítás nélkül hitoktattam iskolákban és plébániákon is. Legtöbb helyen a diákmisék én vezettem.

Nehezen beszélek, ezért a prédikációkat betű szerint leírom még ma is. Tudom, ennek van jó és rossz oldala egyaránt. A gyermek és ifjúsági misék vezetéséből született egy **könyvem** is: „**Engedjétek hozzám jönni**” címmel. Egy évi anyag ifjúsági misék vezetésére.

A Béke téri plébánián kis létszámú, de elkötelezett hívekből álló közösségek működnek. Munkatársaim a Képviselőtestület tagjai. Egy évtizede működik a cserkészeti heti gyűlésekkel, kirándulásokkal, táborozá-

sokkal. A ministránsokkal való intenzívebb foglalkozás várat magára. A Bibliaóra stabil magra épül. Lassan növekszik a létszámuk. A templom klasszikus kórusa igen színvonalas munkát végez. A gitáros énekkar hetente próbál és havonta emeli az ifjúsági misék színvonalát. A Karitás jól működik, az Idősek Klubja havonta színes programokon vesz részt, a zárandoklatot évente kétszer szervezünk, a fiatalok havonta mozgatják meg kirándulással és egyéb programokkal a híveket, imaórák 3 csoportban, rendszeresen zajlanak.

Legkedvesebb csoportom a felnőtt keresztelendők társasága és a Biblia óra.

Ezenkívül a fiatalok körében népszerűek a többnapos lelkigyakorlatok, az országos ifjúsági találkozók, a nyári táborozások. Szépek és meghittek a szabadtéri keresztutak is.

Ezek mind erősítik a közösségi érzést, összetartozást, szilárdítják a hitet. Különös értékük az önszerveződés. Fontos, hogy senkit se nézzenek ki, odafigyeljenek egymásra és mindenki jól érezze magát.

- *Volt-e vagy van-e kedvenc tárgya, szertartása vagy bármi más, ami kezdettől fogva vonzotta a templomba, illetve az egyházhoz?*

- Szívesen végzem a nagyheti szertartásokat, szeretem az ünnepélyes miséket.

- *Mivel foglalkozik szívesen munkája során, mit szeret kevésbé?*

- Szívesen olvasom a verseket. A teológiának főleg azok a kérdései érdekelnek, amelyek a gyakorlati lekipásztori foglalkozásban jól hasznosíthatók.

Építkezési kérdésekkel, adminisztrációval, pénzügyi- és jogi dolgokkal csak „kell”-ből foglalkozom.

- Mik a céljai, mit szeretne még a jövőben a plébánián létrehozni?
- Álmaim, vágyaim, terveim: a templom látogatottságának fellendítése, nagyobb létszámú hittanórák, illetve az ifjúsági misék előkészítő bizottságának verbuválása és pezsgő ministráns élet avatásokkal. Mivel sze-

retem a verseket, álmodom ifjúsági szavalóverseny megszervezése. Célomat a költővel együtt fogalmazom meg: Lenni „szolgálatára embernek, világnak, Nagy Istenemnek, kicsike hazámnak”.

„Emberségemet és papságomat nem tudom szétválasztani. Sohasem mondtam, hogy „az oltárnál pap vagyok, az életben meg rendes ember”. Számomra a kettő egy: emberi örömeim a papi örömök, kudarcaim a papi sikertelenségek.”

Elmélkedés

TE ÉS AZ ISTEN

Gondoltál-e már arra, hogy milyen csodálatos a világ? Mennyire egész és mennyire tökéletes minden, amit nem az ember alkotott?

Nézz meg egy virágot. A legegyszerűbbet: nézz meg egy hóvirágot. Honnan tudja meg bent a föld alatt, hogy odakint már elment a hó s az ágak könnyező rügyein cinkék hintáznak a napsütésben? Nincs telefonja, rádiója sincsen, mégis értesül arról, hogy mennyire haladt a világ tavasszal. Hideg föld öleli még a gyökereket, de már megindulnak benne az élet nedvei és moccan a csíra. Felüti kis zöld fejét a nyirkos falevelek alól. Kinő a szár, utána futnak a levelek. Zöldek. A földnek nedvei összetalálkoznak a napsugárral és zöldre festik a hajszálereket. Aztán kinyílik a szár, kifeslik a bimbó, előkacag a virág. Kacag. Szinte hallani lehet. Nézd meg jól, milyen szép. Milyen szép és milyen tökéletes. Ember-művész nem alkotott még hozzá foghatót, csak másolt. Egy láthatatlan nagy művész keze dolgozik körülötted.

Néztél vízcseppet mikroszkóp alatt? Mennyi ezer élet nyüzsög benne. Egy egész világ. Minden vízcsepp egy világ. Minden világ egy vízcsepp. Önmagáért való zárt egész. A Te szemedben céltalan, mert nem vagy művész. Művész csak egy van ezen a világon, egyetlenegy, aki alkot. Napról-napra, percről-percre, mindig újat és mindig ugyanazt. Nézd a fát. Nézd a hegyet. Nézd meg a folyót vagy a tengert. És gondold el, hány milliárd vízcsepp van benne, hány milliárd vízcseppbe zárt világ. És aztán gondold a csillagokra. Azokra, amiket ismersz, és azokra, amiket nem ismerhetsz. Tiszta éjszakákon nézz föl az égboltra: olyan éppen, mint a vízcsepp a mikroszkóp alatt. Minden csillag egy élő valami és közülük a Tied, a Föld, talán a legkisebb. Gondold csak el, hány milliárd vízcsepp lehet még ezen az egyen kívül, amit ismersz.

És akkor gondold szájalommal azokra, akik el akarják hitetni Veled, hogy nincs Isten. Nincs, mert ez vagy amaz így történt. Mert romokban fekszik a házad. Mert meghaltak sokan, akiket szerettél. Mert kevés a kenyér. Mert sok a nyomorúság. A világban, mondod, nincsen igazság. És a Te világotat érted alatta. A Te külön világotat, ezt az aszfaltos, vízvezetékes, órabéres és gyárkéményes világot. A nyakkendő, nyúlászörkalapos, szénhiánnyal küzdő, műhelyszagú és paragrafusok közé zsúfolt

világot. És elfelejted, hogy ezt a világot Te csináltad magadnak. Te és a többi emberek, és így egyedül ti vagytok a felelősök mindazért, ami benne történik.

Istennek semmi köze a házakhoz és az órabérekhez, az általad feltalált bombákhoz és drótsövényekhez, semmi köze ahhoz, hogy kapsz-e nyugdíjat vagy sem és hogy meg tudsz-e élni abból a fizetésből, amit a többi emberek adnak Neked az önként magadra vállalt munkáért. Isten bele sem néz a számlakönyveidbe, nem törődik a gépeiddel és talán azt sem tudja, hogy létezik egy vízcsepp milliomodik porszemén egy úgynevezett társadalmi rendszer, ami mesterségesen fölépítettél magadnak és amivel most nem vagy megelégedve. Ő a csillagrendszerekkel és az ibolyák gyökével törődik csupán.

Isten művész, aki megalkotta a világok milliárdjait és pillanatról pillanatra újakat alkot. Amit Ő alkotott, azért vállalja a felelősséget. Ott minden az Ő elgondolása szerint történik, tiszta és művészi törvények alapján. Ott nincsenek meglepetések és váratlan fordulatok. Nincs győzelme a gonosznak, mert nincs gonosz. Ezt a fogalmat az emberiség alkotta és emelte földöntúli alapzatra, hogy megbocsáthasson magának, ha ostobaságokat cselekszik. A sas nem gonosz, amikor lecsap a galambra. Fiainak viszi, hogy élhessenek. Művészi rendező igazította így a szerepeket, hogy ne szaporodhassanak el a galambok s ne egyék el az egerek elől a gabonát.

Az ember alkotott magának egy külön világot, a vízcseppen belül. Kiugrott a nagy együttesből, kivonta magát a művészi rendező keze alól, ácsolt magának külön színpadot, pingált magának külön díszleteket s maga osztja ki magának a szerepeket benne. Hát ne jajgasson, ha rosszul sikerül az előadás. Ha a kontár módon ácsolt kulisszák olykor rászakadnak és rozsdás szögekbe veri a fejét. Maga tette oda a szögeket.

Ha rosszul mennek tehát a dolgaid, ne csodálkozz. És főleg ne igyekezz Istenre hárítani a ballépések felelősségét. Szabad kezet kértél, s Ő amennyire lehetett, szabad kezet adott. A lerombolt házakért, a drágaságért, a feketepiacért, a szénhiányért s azért, hogy pénz nélkül maradtál és vakarod a fejed: Ő igazán nem tehet. Talán nem is tud ezekről. Nem kíváncsi, hogy az Ő rendjén kívül, a sok milliárd vízcsepp közül az egyikben egy izgága kis moszatocska a maga önteltségéből mire végezte. Neki a hóvirágokra van gondja, meg a madarakra. A csillagokra és a fákra. Meg arra, hogy szüless és meghalj. És hogy a gyomrod - feltéve, ha mértéktelenségemben el nem rontottad - megeméssze az ételt, amit adsz neki. nem felelős, ha a szíved idő előtt megunja pumpálni a véredet, mert hanyagul és könnyelműen elrontottad felesleges izgalmaival, amiket a magad bosszantására sikerrel kiagyaltál.

Egyáltalában az Istennek hagyj békét saját világoddal kapcsolatban. Nem várhatod, hogy Ő menjen oda hozzád, ha magad voltál az, aki fölényes emberi elmédre hivatkozva hátat fordítottál Neki. Te kell fölkeressed Őt, ha vissza akarsz Hozzá térni.

Könnyen megleled, ha igaz és tiszta benned a szándék. Ha nem sértett hiúságodat és csalódott önzésedet akard Neki elpanaszolni, hanem egyszerűen csak látni akard Őt s megnyugodni abban, hogy van.

Ott leled mindég a műhelyében. A vízcseppben, amit számodra alkotott. Csak nyisd ki a szemedet jól.

Megtalálod a fűszálban, amikor éppen nő. A virágban, mikor a szirmait bontja. A pillangóban, ahogy szárnyra kél.

Ott dolgozik. És ha elég tisztán és elég egyszerűen állasz meg előtte, levetve minden magadra aggatott bohóc-cicomát, amit társadalompolitikának, tudománynak vagy előítéletnek nevezel: akkor talán reád is néz. Talán még reád is mosolyog. Mélységesmély, szelíd művész-szemével végigsimogat és azt mondja:

- Bizony látom, rossz bőrben vagy fiam. Ideje volt, hogy visszatérj köznénk.

Közösségeink bemutatása

„Közösségeink” című rovatunkban havi rendszerességgel az egyházközségünkben működő egy-egy csoport életét, múltját, jelenét és jövőbeni terveit, reményeit szeretnénk bemutatni.

Ezt nemcsak mintegy érdekességképpen, újságunkat színesítő momentumként tesszük. Határozott célunk a figyelemfelhívás arra a befogadó szeretetre, amely ezekben a kis társulásokban megvan az újabb érdeklődők iránt, és a közösségeinket körülvevő kisebb- nagyobb közömbösség oldása.

Napjaink egyik legnagyobb kérdése, hogy az Istentől, embertársaitól és végsősoron önmagától egyre inkább elidegenedni látszó egyén talál-e segítő társakat benső harmóniája megtalálásához, vagy megtartásához. Egy közösséghez való tartozás érzése, az abban való tevékenységek végzése alapvető emberi igényeket elégíthet ki.

Őszintén reméljük, hogy legalább a tájékoztatás szintjén hozzájárulhatunk az egyes csoportok és a még elzárkózó egyének, illetve a csoportok közötti távolságok csökkentéséhez!

A Katolikus Karitás - Caritas Hungarica története

A Karitás a Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezete. Az első Karitást Lorenz Werthmann 1896-ban a németországi Freiburgban alapította azzal a céllal, hogy a jó szándékú emberek önkéntes segítő munkáját szervezett keretek közé foglalja és hatékonyabbá tegye. A plébániák köré csoportosuló emberek csoportokat alakítottak, amelyek tagjai rendszeres összejöveteleket tartottak, ahol megbeszélték, hogyan támogatják a rászorulókat. A csoportok később hálózatba szerveződtek és így eredményesebben dolgoztak. Ezután egy-

házmegyei, majd nemzeti karitás szervezetek alakultak. A nemzetközi összefogás 1924-ben Amsterdamban kezdődött, amikor nyolc ország Karitás szervezete határozta el az első nemzetközi karitás szövetség életre hívását.

Magyarország az alapítók között volt.

A Katolikus Karitás 1945-ig működött, majd kényszerű szünet után 1990-ben szerveződött újra.

A Caritas Internationalis 1991. május 23-29. között Rómában megrendezett XIV. nagygyűlésén felvette tagjai sorába a Katolikus Kari-

tást, ez automatikusan tagságot jelent a Brüsszelben székelő regionális Caritas Európában is.

Minden egyházmegyében megalakultak az Egyházmegyei Karitás szervezetek és 1995-re kialakult az országos karitás hálózat Magyarországon. Az önkéntesekkel végzett munka mellett 1994-től kezdve országszerte saját szociális és egészségügyi intézményeket hozott létre a segélyszervezet, fokozatosan bekapcsolódott a nemzetközi karitás segélyakciókba, programokba.

Béke téri karitás közösség

Magyarországon 10 éve alakult meg a Szent Erzsébet karításközpont, mely a plébániákon dolgozó csoportok munkáját segíti és fogja össze. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy azidáig nem volt karitás Magyarországon, csak a központ megalapításának évfordulóját ünnepeltük ebben az évben.

A karitás szó értelmezése szolgáló szeretetként él a köztudatban. Minden kereszténynek szinte állapotbeli kötelessége, hogy ezzel a szeretettel segítse, vigasztalja, ápolja a körülötte élő embereket. Erre a szolgálatra az Isten szeretetéből merítünk, aki folytonosan sugározza ránk jóságát és emberszeretét. („Üdvözítő Istenünk nyilvánította jóságát és emberszeretét.”) /Tit. 3,4./ Aki megtapasztalja ezt az igaz, gondoskodó szeretetet, az többé nem tudja magában tartani, és átadja a körülötte élő embereknek. A karitás szervezet tagjai tehát azok a hívők, akik megszervezett közösségi munkával teszik láthatóvá Isten szolgáló szeretetének megnyilvánulását. Ezt az erényt remélhetőleg minden keresztény testvérünk gyakorolja, mégis jó tudatosítani, hogy vannak olyan testvéri közösségek,

akik szervezeten, ill. tudatosan teszik a jót.

Plébániánkon már születése óta működik karitászcsoport. 1919-ben kiemelkedő volt a helyi hitbuzgalmi, kulturális és karitatív munka. Kezdetben a számos hívő közül egy maréknyi szerető szívű asszony a gyermekekkel kezdte meg a karitatív tevékenységeket. A gyermekvédelmi szakosztály vasárnap délutánként rendezett programokat: játékokat, vetítést, színdarabokat és utána uzsonnával kínálták a résztvevőket. Szent Miklós ünnepét és a karácsonyi ünnepkört is színessé tették a gyermekek számára. Később szeretet-csoomagokat készítettek, ruhákat osztottak, megszervezték a gyermekek külföldi és belföldi üdültetését, állatkertbe látogattak.

1923 körül megalakult a szegénygondozás szervezete. Ennek kereté-

ben járták a nyormortanyákat, környezettanulmányt készítettek, vigasztaltak, segítettek. Csodálatos módon mindezekhez mindig megadatott az anyagi háttér. A kb.30 000 fős hívősereg adománya és a külföldről (pl. Hollandiából) származó pénzben kapott támogatás tette lehetővé mindezeket a juttatásokat.

Jelenleg is működik karitászcsoport plébániánkon, mely 11-12 éve alakult, és 10 főt foglal magába. Havi rendszerességgel tartunk megbeszéléseket, ahol megvitatjuk a következő hónap feladatait. Mostani tevékenységi körünkbe tartozik a ruhaosztás heti rendszerességgel, gyermekek szabadidős programjának szervezése, (kirándulások, kézműves programok, nyári táboroztatások, lelki gyakorlatok), karácsonyi szeretetcsomag,

és Szent Erzsébet napi műsor és agape összeállítása, templomtakarítás, beteglátogatás, gyermekfelügyelet. Ezekhez a tevékenységekhez sajnos nem tudunk komoly anyagi fedezetet biztosítani, legnagyobb gondunk ezen a téren adódik. Plébániánk területén sok a rászoruló, sajnos több, mint az adományozó, és ezért – bár kapunk némi központi segítséget – szor-

gos kezekre és pénzügyi segítségre is szükségünk volna. Ránk is igaz a mondás, hogy „az aratnivaló sok, de a munkás kevés”. Az ifjúság és a szeretetszolgálat szép öszszefogását mutatja az Erzsébet napi műsor szervezése, és az adventi koszorú készítés, ahol a fiatalok műsorukkal ill. munkájukkal segítik az idősebbek munkáját.

Ezúton is nagy szeretettel hívjuk és kérjük a kedves híveket, akiknek lenne kedvük és lehetőségük csatlakozni munkánkhoz, bátran jöjjenek minden első szerdán tartott gyűlésünkre, a földszinti hitanterembe, ahol közös ima, és Róbert atya lelki tápláléka után megbeszéljük az előttünk álló feladatokat.

Gyerekeknek . . .

Hull a hó

Ragyogva, szikrázva sütött a nap az égen. A jó Isten ott ült magas aranytrónusán. Oly tündöklő, fényes volt ez az aranytrón, hogy még a nap is szégyellte magát mellette. Még a napnál is fényesebb volt. A jó Isten lenézett az aranytrónusról a földre, figyelte az embereket. Ha valami bajt vett észre, csak odaintett egy angyalt magához és leküldte a földre, hogy minden az Ő szent akarata szerint történjék.

Ilyenkor azután egy angyal a sok közül, akik a jó Isten körül voltak, oly gyorsan, mint a villám, de még talán annál is gyorsabban leszállt a földre, elintézte, amit a jó Isten rábízott, azután ment vissza a többi kis angyal közé.

Mert az angyalok ott vannak ám a jó Isten körül. ott énekelnek, játszanak, kacagnak és muzsikálnak. Így dicsőítik Istent.

Egyszer azután azt vette észre a jó Isten, hogy a kis angyalkák elszomorodtak. Nem énekeltek, muzsikáltak olyan szépen, mint azelőtt. Nem labdáztak, nem fogócskáztak oly vidáman, mint máskor, hanem elszomorodtak és bizony egyik-másik szőke kis angyalnak még könny is szökött a szemébe.

Megkérdezte hát tőlük a jó Isten: hát nektek mi bajotok van, kis angyalkáim? Én azt akarom, hogy mindig boldogok legyetek. Miért vagytok hát szomorúak?

Ekkor a sok-sok kis angyal, mert oly sok angyal van ám, mint amennyi csillagot láttok az égen, de még annál is több, odaszaladt a jó Istenhez és elkezdtek mondani, hogy miért szomorúak.

- Atyánk - mondták az angyalkák -, Te olyan szépre teremtetted a világot, azt akartad, hogy az emberek már ott is, mielőtt a mennyországba kerülnének, jól érezzék magukat. Olyan szép odalenn a tavasz, amikor rügybe borulnak a fák, amikor rózsaszín, fehér virágok borítják el az erdőt és a mezőt. Amikor szép zöld ott lenn a földön minden. Énekelnek, csicseregnek a fecskék, dalolnak a madarak és dicsőítenek Téged. Azután szép a nyár is meg az ősz is, amikor hullámszik az aranyló búzakarász, a fákon piros almák, körték és más gyümölcsök vannak, amikor érik a szőlő. Ilyenkor olyan szép a világ. De nézz le most, jó Isten! Olyan csúnya minden. Lehullottak a fákról a levelek, elköltöztek a dalosmadarak, sehol nincs virág, sehol sincs fű. Atyánk, Te mindent megtehetsz, amit csak akarsz. Tedd meg, hogy ilyenkor télen is szép legyen a föld.

A jó Isten mosolyogva hallgatta az angyalkák panaszát. Aztán azt mondta nekik:

- Jól van, kis angyalkáim. Örülök neki, hogy ilyen jó szívetek van és azt akarjátok, hogy az embereknek ilyenkor is szép legyen a hazájuk. De én most rátok bízom. Találjátok ki, hogyan lehetne széppé tenni a világot. Ha kitaláljátok és megmondjátok nekem, én megteszem.

Hát összedugták ám a kis angyalok a fejüket, törték az eszüket nagyon, hogy hogyan lehetne széppé varázsolni újra a földet. Ahogy gondolkoztak, egyszerre csak a jó Isten elé állt az egyik kis angyalka, akinek a neve Józsvív angyal volt és azt mondta:

- Atyám, én már kitaláltam valamit, hogyan lehetne télen is széppé tenni a földet.

A jó Isten ekkor tapsolt egyet, és amikor az összes angyalkák odafutottak hozzá, azt mondta:

- Figyeljete most, angyalkáim! Józsvív angyal kitalálta, hogyan lehetne széppé tenni a földet. Nos, mondd el szépen.

Józsvív angyal ekkor azt mondta:

- Atyánk, én azt gondoltam, le kellene teríteni a földet egy nagy takaróval. Legyen ez a takaró olyan fehér, mint a mi ruhánk és olyan puha, bársonyos,

mint a Te trónusod. És akkor megint szép lesz a világ, talán még szebb, mint tavasszal, amikor nyílnak a virágok és csicseregnek a fecskék.

Nagyon boldogok lettek egyszerre az angyalok! Tapsolni kezdtek és úgy mondták valamennyien:

- Atyánk, terítsd le valamivel a földet. Valamivel, ami olyan fehér, mint a mi ruhánk és olyan puha, bársonyos, mint a Te trónusod.

A jó Isten ekkor mosolyogva azt mondta:

- Jól van, kis angyalok, megteszem, amit kértek, de csak akkor, ha megmondjátok, mivel borítsam be a világot. Mi az, ami olyan fehér, mint a ti ruhátok és oly bársonyos, mint a trónom?

Elszomorodtak ám erre az angyalok. Törték a fejüket, hogy mit mondjanak, de sehogy se jutott eszükbe semmi. Láttátok volna, hogy milyen búsak lettek egyszerre! Annyira elszomorodtakm hogy bizony még sírva is fakadtak. Jószív angyal ott térdelt a jó Isten előtt, de bizony mostmár neki sem jutott eszébe semmi. Ő is sírt a többi kis angyallal együtt. Ahogy ott sírdogált, egy könnycsepp lehullott a jó Isten kezébe. Ekkor a jó Isten azt mondta:

- Jól van, kis angyalkáim, mert ilyen jó szívetek van, meghallgatom a kéréseteket, még, ha nem is találtátok ki, mi legyen az, ami olyan fehér, mint a ruhátok és olyan puha, mint a trónom.

Ekkor rálehelte arra a könnycseppre, ami Jószív angyal szeméből a kezére hullott. És ekkor a könnycsepp hópehelyé változott. De nem csak ez a könnycsepp, hanem minden angyalkának a könnye hópehely lett és szállt, szállt le a föld felé. És a kis angyalok azt látták, hogy a földet csakhamar beborította a hó, amely oly fehér, mint az angyalok ruhája és olyan bársonyos, mint a jó Isten trónusa.

Így teremtette meg Isten a havat. És akkor az angyalok nagyon boldogok lettek, mert újra nagyon szép lett a világ, talán még szebb, mint amikor a virágok nyílnak. És hogy hálát mondjanak a jó Istennek, elkezdtek énekelni ezt a szent éneket, hogy:

„Téged Isten, dicsérünk!”

AKTUÁLIS PROGJAMJAINK:

- Március 1. szombat - CSALÁDI FARSANG mindenkinek Újpesten a Kat. Kör-ben, kezdés este 7-kor
- Március 2. vasárnap - Elsővasárnapi közös RÓZSAFÜZÉR IMÁDSÁG du. ½ 6-kor
- Március 3. hétfő - IMAÓRA (vezeti: Bella Erika) este ½ 7-től
- Március 5. szerda - HAMVAZÓSZERDA → a reggeli és az esti misén hamvazás
KARITÁSZ GYŰLÉS este ½ 7-kor
szigorú böjti nap, hústiltalommal, háromszori étkezéssel (csak egyszer szabad jóllakni)
- Március 7. péntek - ELSŐ PÉNTEK
KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
SZENTSÉGES LITÁNIA du. ½ 7-kor
- Március 9. vasárnap - NAGYBÖJT ELSŐ VASÁRNAPJA; minden szentmise végén hamvazás
- Március 13. csütörtök - IDŐSEK KLUBJA 14-16 h-ig
- Március 14. péntek - KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
- Március 21. péntek - KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
- Március 22. szombat - KIRÁNDULÁS:
KERESZTÚT - MAKKOSMÁRIA - JÁNOS-HEGY - LIBEGŐZÉS
→ Találkozó a Béke téren a † előtt
→ Hozz magaddal: étel, ital, diákigazolvány, 300 Ft a libegőre, bérlet + **jókedv**
- Március 25. kedd - GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY ünnepe
hétköznapi miserend
- Március 28. péntek - KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
- Március 29. szombat - Szabadtéri KERESZTÚT Pilisszentivánon
- Április 4. péntek - ELSŐ PÉNTEK
KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
- Április 6. vasárnap - Elsővasárnapi közös RÓZSAFÜZÉR IMÁDSÁG du. ½ 6-kor
- Április 11. péntek - KERESZTÚT du. ¼ 6-kor
- Április 13. vasárnap - VIRÁGVASÁRNAP

Elérhetőségeink: www.extra.hu/beketer

e-mail: trebaci@freemail.hu

telefon: 06305544961 vagy este 4053689

levélben: Mayer Diána 1161 Budapest, Baross u. 55.